

До вх. № 18/146 від 15 серпня 2022 року

Суб'єкт права на конституційну скаргу – громадянка Венгжин Ірина Анатоліївна – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині першій статті 13, частині другій статті 14, частинам першій, другій статті 24, частині першій статті 47, статті 48 Конституції України (конституційність) положень абзацу першого частини сьомої статті 118 Земельного кодексу України від 25 жовтня 2001 року № 2768–III (далі – Кодекс), згідно з якими *„Відповідний орган виконавчої влади або орган місцевого самоврядування, який передає земельні ділянки державної чи комунальної власності у власність відповідно до повноважень, визначених статтею 122 цього Кодексу, розглядає клопотання у місячний строк і дає дозвіл на розроблення проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки або надає мотивовану відмову у його наданні. Підставою відмови у наданні такого дозволу може бути лише невідповідність місця розташування об'єкта вимогам законів, прийнятих відповідно до них нормативно-правових актів, генеральних планів населених пунктів та іншої містобудівної документації, схем землеустрою і техніко-економічних обґрунтувань використання та охорони земель адміністративно-територіальних одиниць, проектів землеустрою щодо впорядкування території населених пунктів, затверджених у встановленому законом порядку“.*

Автор клопотання вважає, що через відсутність в абзаці першому частини сьомої статті 118 Кодексу підстави відмови у наданні дозволу на розроблення проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки у зв'язку з наданням такого дозволу іншому громадянину, а також через відсутність заборони надавати дозвіл на розроблення проекту землеустрою на вже сформовану земельну ділянку, якій присвоєно кадастровий номер, оспорювана норма Кодексу суперечить частині другій статті 14 Конституції України, оскільки порушується гарантоване право громадянина на земельну ділянку, який таку земельну ділянку не отримає, оскільки земельна ділянка може бути передана лише одному громадянину; порушує її право на будівництво житла (частина перша статті 47 Конституції України) та порушує право на достатній життєвий рівень для себе і своєї сім'ї, що включає, зокрема, житло (стаття 48 Конституції України).